But *Roivah* and *Nirbah* – הרי רובע ונרבע¹ בעדים דבעלי חיים נינהו ואסירי with witnesses, which are live animals and they are prohibited

Overview

מותרת said (in the name of רשב"י) that we must assume that the מותרת is מותרת is מותרת (but not the מותרת) for we do not find a prohibition on live animals. The גמרא asked, 'but by עדים with עדים with are prohibited from being used while still alive'. Our תוספות reconciles our גמרא with a ruling of the ר"ת elsewhere.

- להכי נקט עדים דאי על פי עד אחד או על פי בעלים אינם אטורין להדיוטי took place with two witnesses, for if it would be only by the testimony of one witness, or by the admission of the owner, it would not be prohibited for common use.

asks: תוספות

- יאם תאמר לפירוש רבינו תם זמפרש דשור הנסקל שרי בהנאה כל זמן שהוא חי And if you will say; according to the view of the ר"ה, who maintains that a שור איסור הנאה is permitted for usage as long as he is alive, for the שור הנסקל by a איסור הנאה by a איסור הנאה does not begin -

- אלא עד אחר הסקילה⁴ וכן נמי קאמר ברובע ונרבע⁵ אם כן קשה מהכא Only until after the stoning, and the same ruling also applies, by a רובע ונרבע, therefore there is a difficulty from the גמרא here on the פירוש ר"ת -

דמאי קאמר דבעלי חיים אסירי דמשמע אסורין בהנאה אף מחיים - דמאי קאמר דבעלי חיים אסירי דמשמע אסורין בהנאה אף say, that we see from רובע ונרבע that live animals are prohibited, which indicates that they are אסורים בהנאה even while alive –

¹ A רובע is a male animal who performed bestiality with a woman, while a נרבע is a female animal who had bestiality performed on her by a man. Both these animals need to be put to death (if there were עדים).

 $^{^2}$ See רובע ה"ד" ה"ד". The איסור הנאה stems as a result from the היוב סקילה; since there can be no עדים, there can be no איסור הנאה. See 'Thinking it over' # 1.

 $^{^3}$ See the marginal note which refers us to ב"ק מה,א תוד"ה שור, זבחים ע,ב תוד"ה שור, זבחים ע,ב תוד"ה מכור, סנהדרין עט,ב תוד"ה

⁴ We know that a איסור הנסקל is alive (one may [for instance] plow with it). The איסור הנאה is effective only after it is dead (whether by סקילה or even סקילה).

⁵ See footnote # 1; a רובע ונרבע are to be נסקל; however as long as they are alive they are מותר בהנאה.

⁶ See 'Overview'. היים initially said that the משולחה בהנאה since we do not find that ר"י. are מחרים משולחה (בהנאה). The initially said that the חובע ונרבע ונרבע ונרבע ונרבע מחיים. The implication of the question is that רובע ונרבע ונרבע ונרבע ונרבע (presumably since they are destined for סקילה [see footnote # 2]). However, according to שיטת ר"ת מחיים איסור הנאה מחיים משולח מקילה by an animal which is destined for מקילה. What is the s'מרא's question?!

תוספות responds; it will be necessary to say -

ולפי שיטתו לא נזכר כאן הנאה כלל -

That according to the view of the ר"ת, there is no mentions of איסור הנאה מחיים here at all, for there is no ירובע ונרבע by איסור -

אלא הכי פירושו לא מצינו בעלי חיים דאסירי -

But rather this is the explanation of what "\" meant when he said, 'we do not find live animals being prohibited' -

כלומר שהזהיר הכתוב שלא לשוחטו כדי לאכול הבשר -

Meaning we do not find that the הורה prohibited us not to slaughter a live animal in order to eat the meat⁸ -

רובע ונרבע דבעלי חיים נינהו ולא הזהיר הכתוב אלא לשוחטן כדי לאכול הבשר - ופריך הרי רובע ונרבע דבעלי חיים נינהו ולא מאורה asked but תורה, which are בעלי חיים, and did not the תורה prohibit us from slaughtering it in order to eat the meat?! This was the question -

אבל ליהנות מהם כל זמן שהם חיים ודאי מותר:

However it was certain to the גמרא that it is permitted to derive benefit from them as long as they are alive.

Summary

The s'גמרא' question from רובע ונרבע was how can you say that we do not find a prohibition to slaughter a live animal in order to eat it, when there is this prohibition by רובע ונרבע.

Thinking it over

- 1. Why was it necessary for תוספות to preface his question by mentioning⁹ the need for עדים?
- 2. Why indeed did not ר"י say explicitly that we do not find איסור הנאה מחיים (so the משולחת cannot be משורה מחיים); and therefore there would be no question from רביעה?!

⁷ Presumably 'חוס' means that we do not find regarding kosher animals, that there should be a prohibition to slaughter them in order to eat them. Therefore we cannot say that the משולחת should be forbidden to be slaughtered and eaten (which would be the case if we would say that the פסוק מכם לא תאכלו מכם זו refers to the משולחת.).

⁸ However, ר"י, did not mean (according to the ר"ת) that we do not find בע"ח to be בע"ח, for indeed we do not find that (so there can be no question from רובע ונרבע). See 'Thinking it over' # 2.

⁹ See footnote # 2.